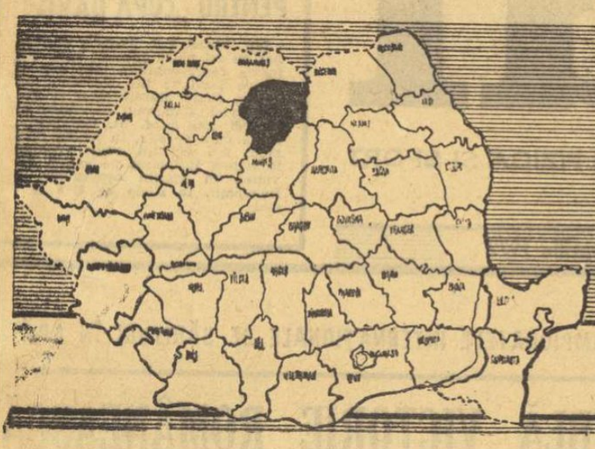

1947-1972 SPORTUL ROMÂNESC în 40 de sinteze BISTRIȚA-NĂSĂUD

- **Echipe în campionatele republicane : 10**

haltere, box, tenis de masă, modelism (Dacia Bistrița), fotbal juniori (Gloria Bistrița), oină (Victoria Costești), atletism, gimnastică, schi (Școala sportivă Bistrița), orientare turistică (Voința Bistrița).

- **Echipe în Divizia B : 2**

fotbal (Gloria Bistrița), volei fete (Viitorul Bistrița)

- **Echipe în Divizia C : 3**

fotbal (Progresul Năsăud, Minerul Rodna, Someșul Beclean).

- **Echipe în divizia națională de juniori și școlari : 4**

handbal fete (Școlile sportive din Bistrița și Năsăud), handbal băieți (Școala sportivă Năsăud), baschet băieți (Școala sportivă Bistrița).

- **Radioclub județean.**

	1947	1968	1972
Asociații sportive	8	66	117
Școli sportive	—	1	2
Secții afiliate	14	106	111
Sportivi legitimați	85	1325	2232
Sportivi clasificați	—	1409	1576
din care : — categ. maestru	—	—	1
— categ. I	—	3	15
— categ. a II-a	—	63	77
Profesori de educație fizică	4	62	90
Antrenori	—	31	40
Arbitri	1	150	275
Instructori	16	212	292
Cabinete medico-sportive	—	—	2
Baze sportive	16	307	373
din care : — urbane	10	55	72
— rurale	6	252	301

SPORTUL DIN JUDEȚUL BISTRIȚA-NĂSĂUD ÎȘI CREEAZĂ, ASTĂZI, PREMISELE SALTULUI CALITATIV DE MÎINE

Interviu cu tovarășul ADALBERT CRIȘAN, prim-secretar al Comitetului județean al P.C.R., președintele Consiliului popular județean Bistrița-Năsăud

— Știm că pe agenda dumneavoastră de lucru sînt înscrise o multitudine de probleme. Ce loc ocupă, în suita acestora, cele legate de sport și educația fizică ?

— Preocupat fiind permanent de felul cum trăiesc și cum muncesc oamenii noștri, mă interesează, în același timp, cum își regenerează ei capacitatea de muncă, cum se destind și se recreează, cum își îmbogățesc viața spirituală, cum își fortifică organismul și, de aici, locul educației fizice și al sportului în suita preocupărilor mele.

— Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1971 a adoptat un vast program de educare socialistă a maselor. În lumina acestor documente, activității de educație fizică și sport i se acordă un larg credit. Cum se înscrie mișcarea sportivă din județul dv. pe aceste coordonate ?

— În condițiile dezvoltării fără precedent a economiei județului Bistrița-Năsăud, realizarea obiectivelor propuse impune cu necesitate pregătirea multilaterală a celor chemați să le transforme în fapte. Avem, deci, nevoie de înalte capacități fizice și intelectuale, capacități în formarea și întreținerea cărora sportul și educația fizică ocupă unul din primele locuri. În același timp, educația fizică — prin însuși conținutul ei înseamnă disciplină, ordine, perseverență și curaj — contribuie efectiv la educarea celor care o practică, ea înscriindu-se cu succes în arsenalul utilizat pentru educația socialistă a maselor. Plecînd de la aceste imperative și mobilizînd pe toți cei cu atribuții în acest domeniu, s-a lărgit sfera de cuprindere a maselor în activitățile sportive, s-a îmbogățit simțitor conținutul educativ al procesului de pregătire a sportivilor, cît și al cadrului competițional, realizîndu-se totodată o mai bună îmbinare a mijloacelor instructive cu cele educative.

— Din investigațiile de pe teren am sesizat o evidentă preocupare pentru mărirea bazei materiale afectate activității de educație fizică și sport. Cu toate acestea „perimetrul material" al sportului bistrițean nu acoperă încă necesitățile. Ce considerați că trebuie făcut pentru ca nevoile să fie satisfăcute ?

— Ampla dezvoltare economică și socială pe care acest județ o trăiește acum oferă posibilități din ce în ce mai mari pentru asigurarea unor condiții materiale tot mai adecvate necesităților de practicare a educației fizice și a sportului. Se constată o preocupare concretă, permanentă, în acest domeniu, în aproape toate localitățile din județ. În orașul Bistrița se află în stadiul final modernizarea stadionului „Progresul" (C.N.E.F.S. investește aci 1,5 milioane lei), strandul orășenesc, sala de gimnastică de la liceul „Liviu Rebreanu", un teren de agrement sportiv pentru copii și tineret, baza sportivă C.F.R. etc. Dacă mai completăm cu stadionul minerilor din Rodna, al forestierilor din Telciu, bazele sportive școlare din Năsăud, Prundu Bîrgăului, Sieu Odorhei și din alte localități, vom avea imaginea schimbărilor petrecute în patrimoniul bazei materiale din județ. Pentru stimularea inițiativelor locale, de un deosebit succes s-a bucurat concursul județean „Pentru cea mai completă și atrăgătoare bază sportivă", soldat cu apariția a numeroase baze sportive simple în școli, în întreprinderi, la sate etc. Dintre obiectivele prevăzute în acest cincinal, la care ne vom bucura și de contribuția C.N.E.F.S., amintesc sala sporturilor din orașul Bistrița (investițiile organului sportiv central se ridică la două milioane lei), sala de gimnastică de la Liceul din Șingeorz Băi, complexul turistico-sportiv de la Piatra Fintinele, o modernă popicărie cu patru piste, extinderea strandului etc. La toate acestea se vor adăuga noi realizări, rezultate din contribuția bănească a cetățenilor, munca patriotică a tinerilor și sprijinul unităților economice.

— Prezența județului Bistrița-Năsăud în eșalonul sportului de performanță este încă destul de timidă. Ce căi credeți că trebuie urmate pentru ca județul dumneavoastră să poată ocupa un loc mai însemnat în acest perimetru sportiv ?

— Nu respingem aprecierea dumneavoastră față de sportul de performanță din județ, dar trebuie să arăt că, în ultimii ani, din județul nostru circa 20 de secții s-au înscris în circuitul competițiilor republicane. Față de 1967, cînd nu aveam nici o secție de acest gen, saltul mi se pare evident. Cît privește calea care ar trebui urmată pentru promovarea performanței în acest județ, consider că aceea pe care ea s-a înscris — consolidarea bazei de masă a sportului de performanță — este cea mai sănătoasă, ducînd spre scopul propus : afirmarea sportului bistrițean. Majoritatea reprezentanților noștri în acest domeniu se încadrează în ceea ce numim baza de masă a sportului de performanță, copii și juniori.

— Cum apreciați colaborarea dintre factorii care au atribuții în domeniul activității de educație fizică și sport din județul Bistrița-Năsăud ? Ce le recomandați acestor factori pentru ca activitatea pe care ei o dirijează să înregistreze un real pas înainte ?

— Organele și organizațiile județene cu atribuții în domeniul pe care l-am abordat au avut ca principală sarcină grija pentru dezvoltarea necontenită a activității de educație fizică și sport a maselor. Această sarcină a constituit, de altfel, și principalul liant al unei colaborări realizate între acești factori. Întîlnirile periodice pe care le avem cu aceștia oferă cadrul necesar de corijare și impulsionare a activității. Consider că organul sportiv județean și-a adus un aport substanțial pentru realizarea în bune condițiuni a acestei colaborări. La sprijinirea eforturilor organizațiilor județene, direct interesate în propulsarea activității sportive, o mare contribuție o au și consiliile populare. Printr-o recentă decizie a Comitetului Executiv al Consiliului popular județean au fost concretizate sarcinile de actualitate ale organelor locale ale puterii de stat, precum și modalitățile de colaborare cu ceilalți factori interesați. Comitetul județean de partid are în vedere permanent acest important sector de activitate. Acest lucru este oglindit și de faptul că, periodic, problemele activității sportive constituie obiectul unor analize ale secretariatului și biroului Comitetului județean de partid.

Consider că realizările frumoase de pînă acum obligă ca și în continuare toate organele cu responsabilități în sport — C.J.E.F.S., sindicatele, comitetele U.T.C., organizațiile de pionieri, consiliile populare — să-și înzecească eforturile pentru împlinirea îndatoririlor ce le revin potrivit Legii Sportului. Avem nevoie în primul rînd de baze sportive, mai ales de cele simple, în cartiere și la sate, în toate școlile și pe lîngă întreprinderi.

Sîntem convinși că și de aici înainte eforturile noastre vor fi sprijinite de toate organele și organizațiile centrale interesate în dezvoltarea activității de educație fizică și sport.

MASĂ ROTUNDĂ

CUM OPEREAZĂ COLABORAREA ÎNTRE FACTORII RESPONSABILI ÎN DOMENIUL SPORTULUI

Zestrea sportivă pe care județul Bistrița-Năsăud a recenzat-o în 1968, atunci cînd a trecut din postura de raion periferic al fostei regiuni Cluj în cea de județ, nu era deloc bogată, fapt ce presupunea un susținut efort pentru îmbunătățirea tuturor indicatorilor activității de educație fizică și sport. Pe de altă parte, răspunderea pe care județul a căpătat-o și care l-a angajat în competiție cu celelalte 38 de surate ale sale — dintre care unele se prevalau de cu totul alte condiții — necesita atît pricepere și destoinicie, cît și unirea tuturor forțelor capabile să ridice această activitate și s-o înscrie pe orbita de valori pe care gravitau celelalte județe. Colaborarea între factorii cu responsabilități în domeniul sportului trebuia, deci, să nu fie doar o frază frumoasă, ci una plină de conținut, un cuvînt de ordine ! Cum a operat ea și ce rezultate a dat ? — iată, de altfel, și scopul mesei rotunde pe care am organizat-o la Bistrița și la care am invitat să participe pe tovarășii **IOAN BALOI** — președinte al C.J.E.F.S., prof. **GRIGORE LEȘAN** — secretar al comitetului județean U.T.C., **SIMEON AVRAM** — responsabilul Comisiei sport-turism din Consiliul județean al sindicatelor, prof. **IOAN STURZA** — inspector școlar de specialitate în Inspectoratul județean, prof. **VASILE MOLDOVAN** — șeful Comisiei sport-turism din Consiliul județean al Organizației pionierilor.

REP. : **Am dori, stimați tovarăși, să vă referiți, mai întîi, la modul cum a fost concepută în județul dumneavoastră colaborarea între factorii cu responsabilități în domeniul sportului, la gradul ei de eficiență și la stadiul la care se află astăzi.**

I. BĂLOI : Știam că sîntem un județ care are foarte multe de făcut și că „mîinile" de lucru trebuie să fie numeroase. Așa că ideea unui sprijin venit din mai multe părți ne-a surîs și am îmbrățișat-o. Cînd s-a trecut, însă, la practică, lucrurile n-au mers — pentru început — tocmai bine. Și asta, paradoxal, tocmai dintr-un exces de zel, pentru că fiecare, în dorința de a se afirma rapid în sectorul pe care îl controla, îl ignora pe vecin, ocupîndu-se, în exclusivitate, de sectorul lui. N-au lipsit, de asemenea, nici momentele cînd s-a tins să se creadă că aceste sectoare de activitate sînt niște feude de care trebuie să se ocupe numai un „proprietar" și că intervenția din afară ar fi lipsită de oportunitate. Cu toate aceste divergențe de păreri și de acțiune nu s-a mers, însă, pînă la contradicții. Dimpotrivă, s-a ajuns ca ele să fie, pe parcurs, temperate și chiar eliminate, colaborarea aflîndu-se astăzi la un stadiu mulțumitor. Se simte, însă, necesitatea unei angajări mai profunde a tuturor factorilor în problemele vitale ale activității de educație fizică și sport.

G. LEȘAN : Pe acest aspect — al angajării mai profunde și mai responsabile — vreau să insist și eu, subliniind că trebuie să parlamentăm mai puțin și să facem mai mult. Spun asta plecînd de la constatarea că multe dintre măsurile pe care le stabilim în planurile și planușele pe care le facem la centru sînt foarte puțin aplicate jos sau, în unele cazuri, nici nu ajung acolo.

S. AVRAM : Este un fapt pe care l-am sesizat și eu la nivelul asociațiilor din fabrici și întreprinderi. Și care îmi indică că un „piston" al colaborării nu funcționează bine.

I. STURZA : Pornesc printr-o mică abatere de la temă, îndemnîndu-mă mai întîi de acea excelentă hotărîre de a readuce, în cadrul Inspectoratului județean, inspectorul cu specialitatea educație fizică. Pornind de la convingerea că sportul din școală trebuie să aibă cît mai mulți piloni de susținere — nu numai pentru a-și împlini misiunea sa, ci și din considerentul că el reprezintă pepiniera de la care noi așteptăm vitalizarea performanței în acest județ — am simțit necesar să stabilesc sportului școlar cele mai bune relații cu toate forurile care-l au în grijă, relații pe care le simt astăzi solide. În ceea ce mă privește, singurele confruntări pe care le am sînt cu U.T.C.-ul, cel care, în dorința unor rezultate de calitate, utilizează în competiții sportivi care au deja niște rezultate, trecînd, astfel, prea facil peste faza de masă a întrecerilor.

V. MOLDOVAN : Tot către U.TC. avem și noi, pionierii, de lansat un apel : să-și arunce mai des ochii în grădina noastră, în special în clasele a VI-a și a VII-a, de unde urmează să-și recruteze viitorii membri U.T.C. Cît privește colaborarea cu C.J.E.F.S.-ul ea este nu numai una principială ci, într-un fel, vitală pentru noi, fiindcă de existența ei depind atît asigurarea cadrului tehnic necesar competițiilor noastre, cît și a materialelor de care mai ducem, încă, lipsă.

REP. : **În următoarea intervenție vă rugăm să vă referiți la acele rezultate — în cazul că ele au existat, bineînțeles — care constituie ecoul nemijlocit al colaborării statornicite între organismele pe care le reprezentați, reliefînd, astfel, necesitatea și oportunitatea acestei colaborări.**

I. STURZA : Cred că cel mai important lucru obținut este mutația de calitate pe care am realizat-o în diferite școli în privința opticii față de educația fizică, operație în împlinirea căreia am fost întîm sprijiniți de către tovarășul Constantin Sănduță, vicepreședinte al C.J.E.F.S., cu care ne-am compus toate planurile de acțiune și îndrumare din școli.

Acolo unde handbalul a devenit una dintre „materiile" preferate (Șc. Sp. Năsăud)

V. MOLDOVAN : N-aș putea să selectez pentru că, de la întocmirea calendarului și pînă la epuizarea lui, sîntem mînă în mînă cu C.J.E.F.S.-ul. Un apreciat sprijin în competiții ni l-a oferit, însă, și U.TC.-ul, prin promovarea de arbitri-elevi din ultimul an al Liceului pedagogic Năsăud

G. LEȘAN : Antevorbitorul meu, atingînd, într-un fel, problema cadrelor de specialitate, mi-a sugerat problema fondului de cadre necesar activității noastre. E un capitol însemnat, la care nu stăm deloc pe roze și în care „colaborarea" n-a făcut mai nimic. Trebuie, deci, să ne concentrăm atenția aici și să sporim simțitor numărul antrenorilor, arbitrilor și instructorilor din perimetrul județului. Revenind la întrebarea propriu-zisă, țin să remarc sprijinul acordat de consiliul de specialitate în organizarea și desfășurarea competițiilor noastre mari — gen „Crosul tineretului", care a angajat circa 25 000 de tineri — subliniind, însă, că acest ajutor nu vine decît la etapa județeană, el lipsind la nivelul celei pe asociații.

S. AVRAM : Competiția noastră centrală este „Cupa Forestierul", desfășurată în cadrul Combinatului pentru exploatarea și industrializarea lemnului, unitate de producție cu acțiune pe întregul județ și cu o activitate desfășurată pe mai multe grupe sindicale. Fiind extinsă atît în spațiu cît și în timp, competiția trebuie bine îndrumată, acțiune în care C.J.E.F.S.-ul ne-a sprijinit efectiv, întotdeauna. Se cere, însă, să remarc că succesul acestei competiții de amploare, care angajează anual circa 6 000 de participanți — ca și prezența, cu rezultate bune, a celor trei echipe de fotbal Foresta în campionatul județean — se datorește interesului și preocupării dovedite de către Comitetul sindical al Combinatului, personal de către președintele acestuia, tovarășul Aurel Mihuț.

I. BĂLOI : Din succesele noastre, obținute atît în extinderea patrimoniului sportiv, cît și în afirmarea unor discipline sau impulsionarea sportului de masă din județ, aș putea selecta cîteva care să fie edificatoare pentru discuția noastră. Privind însă mai profund faptele și constatînd că toate sînt, în fond, rezultatul interesului și muncii depuse în comun de către toți cei care avem responsabilități în acest sector de activitate, al sprijinului generos oferit permanent de către organul județean și cel orășenesc de partid, și de către Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, tind să concluzionez că absolut tot ce are azi județul Bistrița-Năsăud pe linie sportivă este, într-un fel sau altul, rezultatul colaborării, sprijinului și înțelegerii reciproce.

PE APA BISTRIȚEI ȘI SĂLĂUȚEI...

Un indicator, implîntat la 3 km de Bistrița, pe șoseaua ce duce spre ținutul Dornelor, ne ridică un dificil semn de întrebare : încotro ? Spre stînga, către istorica Țară a Năsăudului, sau înainte, spre atrăgătoarea Vale a Bîrgăului ?

Cum opțiunea e, însă, greu de făcut, pornim spre locurile lui Rebreanu și Coșbuc numai după ce lansăm, la răscrucea drumurilor, ferma promisiune că în ziua următoare să salutăm muntele Heniu, cel care străjuiește, cu semețe, toată Valea Bîrgăului.

După ce trecem de Dealul Tîrgului străbatem satul în care s-a născut Ion al Glanetașului și privim cu ploșnire spre bustul romancierului, ridicat lîngă ultima casă a comunei care-i poartă astăzi numele : Liviu Rebreanu.

De aici, pînă la poarta Năsăudului nu mai sînt decît 2 km. Lumini puternice și o agitație specifică recreației ne scot din lumea cărților, anunțîndu-ne popasul la liceul teoretic al Năsăudului. Liceul „George Coșbuc" ! Ce știm oare despre această școală dincolo de faptul că aici a învățat cel care avea să devină „poetul țărănimii" ? Căutăm în memorie. Găsim două lucruri. Unul — propagat pînă dincolo de hotarele județului de către toți acela care au populat clasele acestui liceu — amintește de seriozitatea cu care „se face carte aici". Al doilea, de dată mai recentă, vorbește despre audiența și expansiunea pe care o are azi handbalul, disciplină privită cu aproape același respect și interes ca și învățarea astronomiei sau limbii române. Explicația ? Pasiunea și perseverența cîtorva cadre care, pornînd de la tradiția locului și veleitățile elevilor, au inițiat o viguroasă campanie de vitalizare a acestui sport, campanie concretizată anul trecut în locurile I (fete) și III (băieți) ocupate în seria a VI-a a campionatului republican școlar de către elevii Școlii sportive Năsăud (unitate specializată, dependentă de Liceul Coșbuc). **„Dar cum performanța școlară trebuie să aibă un rezistent suport de masă, preocuparea noastră este să apropiem de această disciplină cît mai mulți elevi. Intenție care, de 4 ani, își găsește materializarea într-o vastă competiție rezervată celor mici : „Cupa de mini-handbal", întrecere ce angajează 36 de echipe distribuite, după vîrstă, în 3 grupe : clasele VII—VIII în „Cupa speranțelor", clasele V—VI în „Cupa mărțișor", clasele III—IV în „Cupa Ghiocelui"** — ne informează profesorul **Horia Ștefănescu**, relatîndu-ne, totodată, succesul de care s-a bucurat luna trecută, ediția a IV-a a competiției.

Pornim apoi pe apa Sălăuței, spre vechiul Hordou al lui Coșbuc, nu fără regretul de-a renunța la Valea Someșului Mare, ce duce spre Șingeorz-Băi, stațiune de unde te invită la drumeție vîrful Ineu și majestuoșii codri de brad.

La kilometrul 12, mașina oprește în poarta unei case tăcute, cu ușă încrustate în lemn, purtînd pe peretele dinspre soare-răsare versurile ce au constituit crezul de viață al lui Coșbuc : **„Sînt inimă-n inima neamului meu / Și-i cînt și iubirea și ura".**

E ceasul asfințitului. Consătenii de azi ai poetului coboară de pe dealuri încheind truda zilei. Aproape toți păstrează portul despre care ne-a vorbit cu multe decenii în urmă, George al lor. Doar comuna e alta : alta înfățișarea caselor și altul zîmbetul locuitorilor. Parcă alta e și Sălăuța, apa asta zglobie de care nu ne-am despărțit încă, urmîndu-i firul pînă la Telciu, comună vecină cu cea denumită azi George Coșbuc. Undeva, unde malul apei e străjuit de un zid protector, oprim. Două porți masive — demne de-o urbe — ne indică stadionul comunei. Mare, cu teren gazonat de fotbal, cu pistă, cu cabană, cu zid împrejmuitor din prefabricate, cu zid protector contra furiei Sălăuței, cu briu de plopi. Cineva, venit să ne întîmpine, îi face în scurt istoria și îi prezintă destinația : **„Construit de tineretul comunei, pentru necesitățile lui".**

La Telciu, deci într-o comună de forestieri, sportul a devenit o necesitate. Iată o realitate care nu mai are nevoie de comentarii !

Consecvenți promisiunii, pornim ziua următoare spre Valea Bîrgăului, renumit sediu al ceramicii românești. Oprim la poalele muntelui Heniu, în Prundu Bîrgăului — localitate unde se află una din cele mai vechi fabrici de hîrtie din țară — și ne îndreptăm spre „creierul" comunei, liceul teoretic, unde învață aproape 1 000 de elevi. O privelițe nouă — neîntîlnită la o vizită precedentă — ne vorbește de hărnicia unui colectiv didactic și de pasiunea și interesul unui director (profesor **Ioan Cernucan**) care, într-un timp record, au transformat o zonă amorfă într-una din cele mai mari și mai cochete baze sportive văzute în vreo școală de la țară. Dispusă în terase și cuprinzînd terenuri și sectoare care să satisfacă toate necesitățile activității didactice și ale colectivelor sportive, noua bază reprezintă — după cum am fost informați — rodul unei munci susținute, desfășurată timp de 2 ani, de elevii și profesorii liceului, toți fiind mobilizați de conștiința necesității de a avea o minte sănătoasă într-un trup sănătos.

O conștiință pe care am simțit-o prezentă și în multe alte localități ale pitorescului județ prins între Munții Rodnei, Bîrgăului și Călimani, o conștiință care trebuie să „rodească" azi pe oriunde trece apa Bistriței, Sălăuței sau Someșului Mare.

Pe valea Sălăuței, la 5 km de comuna în care s-a născut Coșbuc, copiii și tinerii din Telciu beneficiază de o bază sportivă cum nu-i alta prin vecini

RĂSCOLIND ÎN TRADIȚIE ȘI PRIVIND ÎN VIITOR!

● Foarte mulți ani, Bistrița și Năsăudul au fost recunoscute ca zone unde schiul era la mare preț. După o perioadă de vîrf — în care au răsărit și campionii republicani de seniori Sorin Pascu și Ștefania Botcar, participantă la Olimpiada de iarnă de la Cortina d'Ampezzo — acest splendid sport, care se prevala, aici, de un invidiat cadru natural, a alunecat pe tobogan, oprindu-se în cvasi-anonimat. După 11 ani de latență (1957—1968) s-a început, însă, campania de revitalizare a schiului. În 7 localități — Rodna, Șingeorz-Băi, Colibița, Tureac, Prundu Bîrgăului, Bistrița și Năsăud — s-au înființat centre de inițiere, la Școala sprtivă Bistrița a fost deschisă o secție de schi (care a și dat o campioană republicană de copii : Rozemarie Iaornic), pîrtiile de la Colibița, Piatra Fintinele și Cormaia au început să fie reconditionate, a fost remaniată comisia județeană de specialitate care se dovedește astăzi inimoasă. Deci, calea a fost deschisă! Drumul pînă la reafirmare e, însă, lung și greu. Cu interes și perseverență se va ajunge, însă, la țelul dorit.

● Cîți își reamintesc, oare, că primul titlu republican de juniori pe care l-a obținut tenismanul Radu Negulescu — cel care a devenit, mai tîrziu, un prestigios nume în lumea tenisului de masă continental — a fost realizat pe cînd acesta era elev la Bistrița ? Deci, pe cînd Bistrița manifesta un deosebit interes față de sportul cu mingea de celuloid ! Interes pe care l-am găsit din nou instalat astăzi, în special la „Dacia" Bistrița, asociație care și-a luat misiunea să conducă tenisul de masă din județ în căutarea... zăpezilor de altădată !

● Amintind că atleții Adrian Gagea și Valentin Jurcă sînt copii ai Bistriței și că ei și-au făcut ucenicia sportivă aici, remarcăm veleitățile pe care ținutul scăldat de apa Bistriței le are în sportul sporturilor. Veleități care se manifestă, acum, din plin la Școala Sportivă din Bistrița, un adevărat „laborator" de atleți, pe care dorim să-i vedem curînd pe podiumurile de premiere. Reprezentînd, însă, județul Bistrița-Năsăud, acela care se plînge — motivat — că tot ce crește el prosperă apoi în curtea... vecinului !

DRUMEȚII ÎN OSPEȚIE...

Inițiativa și fantezia pionierilor au dus, de foarte multe ori, la declanșarea unor acțiuni care ne-au surprins — fie prin conținut, fie prin titulatura ce li s-a dat — chiar și pe noi, „bătrînii". Printre acestea se numără și „Drumeția în ospețe": vizita pe care o unitate de pionieri o face alteia, din alt județ, cu care urmează să-și măsoare fortele în cîteva sporturi și cu care desfășoară, în comun, o seară literară sau artistică. Așa cum procedează, de mai mulți ani, pionierii din Ilva Mare (județul Bistrița-Năsăud) cu cei din Iacobeni (județul Suceava).

Cravatele roșii de pe valea Sălăuței (Școlile generale din Romuli și Dealul Ștefăniței) au considerat, însă, că are mai mult farmec să te întîlnești cu invitatul la jumătatea drumului și în mijlocul naturii. Așa că ei și-au „convocat" prietenii — pe cei de la școala din Săcel (județul Maramureș) — la altitudine, la Pasul Setref. Loc unde, după un ceremonial pionieresc, au făcut foc de tabără, au recitat, au jucat fotbal și volei, și-au împărtășit și preocupările.

Ce prilej mai excelent de apropiere și cunoaștere, de îmbinare a turismului cu poezia, a cîntecului cu exercițiul fizic?

BISTRIȚENI ÎN LOTUL OLIMPIC DIN 1976?

Una din speranțele sportului bistrițean : halterofilul Leonida Chivu (Dacia Bistrița), ocupant al locului II (cat. 52 kg) în campionatele republicane de juniori I, desfășurate recent la Cluj.

Încercînd o prospectare a viitorului, tovarășul **Constantin Sănduță**, vicepreședinte al C.J.E.F.S., a marcat totodată preocupările centrale pe care le-a avut consiliul în anii ce au trecut de la reorganizarea teritorial-administrativă și a făcut o afirmație pe cît de optimistă, pe atît de reconfortantă. Să reținem, dar : **„Preocuparea noastră esențială, în toată această perioadă, a fost extinderea bazei materiale și consolidarea cadrului organizatoric și tehnic, direcții în care am obținut cîteva rezultate bune. Mai ales în domeniul bazei materiale, unde am fost simțitor sprijiniți de către Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport. Din fondurile alocate de către C.N.E.F.S. s-a modernizat baza de la stadionul din Bistrița, au fost create spații de lucru pentru haltere, box, aeromodelism și radio, au fost construite popicării acoperite la Prundu Bîrgăului și la Beclean, s-au amenajat pista de atletism de la Liceul „Liviu Rebreanu", s-au recondiționat spațiile cu zgură de la Școala sportivă Bistrița, s-au investit sume pentru amenajări la stațiunea Șingeorz-băi, ca să nu mai amintim numeroasele cheltuieli pentru reparații și întreținere. Cît privește performanța, am căutat să consolidăm acele secții care prezentau niște garanții : haltere, box, modelism, orientare turistică, handbal, evitînd acel miraj al extinderii disciplinelor și respingînd ideea împrumuturilor care nu ne-ar fi dat certitudinea zilei de mîine. Ne întărim deci pepiniera, schimbul de la care așteptăm mîine revirimentul sportului bistrițean. Sperăm, de altfel, ca în lotul olimpic din 1976 să figureze și nume de sportivi din județul nostru".**

SPORT PE LÎNGĂ CĂMINELE CULTURALE

Urmărind cultivarea unor manifestări cultural-artistice și sportive care au rădăcini adînci în partea locurilor, cît și angrenarea în exerciții fizice a cît mai multor persoane, la Bistrița-Năsăud s-a proiectat organizarea unui mare festival-sportiv, ce se va desfășura în trei etape (la nivelul satelor, pe centre de comună și pe județ), în perioada 1 mai — 15 septembrie a fiecărui an. Se prevede ca festivalul să cuprindă dansuri populare cu specific local, soliști instrumentali și vocali de muzică populară și jocuri de mișcare, cum sînt „trasul frînghiei", „cine merge mai încet pe bicicletă", „tăiatul lemnelor" etc.

Acțiunea — care nu se vrea și nu trebuie să fie festivistă — va cuprinde toate categoriile de vîrstă (de la copii la bătrîni), din toate satele județului. Ea urmărește, în același timp, pe lîngă destindere și mișcare, îmbogățirea zestrei sportive a satelor, prin stimularea localnicilor în munca pentru amenajarea unor baze sportive simple (terenuri de volei, popicării deschise) pe lîngă căminele culturale.

În organizarea acestei mari acțiuni sînt angajate toate forurile cu responsabilități în domeniul sportului

Pagină realizată de Nușa DEMIAN cu colaborarea fotografului Alexandru ANDRON